27/01/2019

“Ο άνθρωπος, όσο και σοφός να είναι, να συμβουλεύεται και λιγάκι”

/ Ορθόδοξες Προβολές

Γι᾽ αὐτὸ πολλὲς φορές, νὰ σᾶς πῶ, πατέρες, ἐφοβήθηκα τὴν κρίση τοῦ Θεοῦ. Εἶναι σύμφωνος ὁ Θεὸς μὲ μένανε ἢ μήπως ἀλλάζει ὁ Θεός; «Ἐμνήσθην τῶν κριμάτων Σου καὶ παρεκλήθην» (Ψαλμ. 118,12* 52). Ἔτσι εἶναι.

Ὁ Σταυρὸς δὲν λείπει. Γιατί; Γιατὶ ἐφ᾽ ὅσον κι ὁ ἀρχηγός μας ἀνέβηκε στὸ Σταυρό, κι ἐμεῖς θ᾽ ἀνεβοῦμε, νὰ ποῦμε. Ἀλλὰ ἀπ᾽ τὴ μία πλευρὰ εἶναι γλυκὺς καὶ ἐλαφρός, ἀπ᾽ τὴν ἄλλη μεριὰ εἶναι πικρὸς καὶ βαρύς. Κατὰ τὴν προαίρεσή μας. Ἂν πάρεις μὲ ἀγάπη τὸν Σταυρὸ τοῦ Χριστοῦ, εἶναι πολὺ ἐλαφρός, εἶναι σφουγγάρι, φελλός. Ἂν τὸ πάρεις, δηλαδή, ἀπ᾽ τὴν ἄλλη πλευρά, τότες εἶναι βαρὺς καὶ ἀσήκωτος.

Γι᾽ αὐτό, καὶ μένα ἡ πείρα αὐτὸ μὲ δίδαξε. Τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ νὰ γίνει. Ἦταν ἀπ᾽ τὸ Θεὸ ἔτσι. Καὶ εἰρηνεύεις, νὰ ποῦμε. Ἂν πεῖς μὰ γιατί ἐτοῦτο, ἐκεῖνο, δὲν εἰρηνεύεις, δὲν εἰρηνεύεις. Δὲν ἦταν τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ νὰ φύγω τὴν Κυριακή, ἦταν τὴ Δευτέρα· δὲν ἤθελε ὁ Θεὸς τὴν Τρίτη, ἤθελε νὰ φύγω τὴν Τετάρτη· ἔ, ὁ Θεὸς ἔτσι τά ῾φερε. Ἂν τὰ πάρεις ἀπ᾽ τὴν ἄλλη πλευρὰ μὲ τὴν κρίση τὴ δική σου, θὰ σφάλεις καὶ μισθὸν δὲν ἔχεις. Μισθὸν δὲν ἔχεις!

Μέσα σου νὰ βράζει ἡ χαρά, νὰ μὴ φαίνεται· μέσα σου νὰ βράζει ἡ λύπη, ἡ κόλαση, ἀλλὰ μὴν τὸ ἐξωτερικεύεις. Αὐτὸς εἶναι ὁ καλόγηρος.

Εἰδάλλως, ἐσὺ κι ἐγὼ ἐδῶ, καὶ νὰ προσευχώμεθα· νὰ μὴν ἀκούει ὁ ἕνας τὸν ἄλλονε. Αὐτὸ εἶναι κατὰ Θεόν. Ἅμα τὸ ἐξωτερικεύεις, εἴτε ὑπερηφάνεια θὰ σὲ πιάσει, ἢ... θὰ τὸ χάσεις.

Γι᾽ αὐτὸ λέω ὅτι, ὅπου κι ἂν εὑρεθεῖ ὁ ἄνθρωπος, νὰ μὴν ἀπελπίζεται. Νὰ μὴν τὰ χάνει, νὰ μὴν τὰ σαστίζει. Γιὰ τὸν ἄλφα καὶ τὸν βῆτα λόγο, ὁ Θεὸς γνωρίζει, σὲ δοκιμάζει. Σὲ δοκιμάζει: Μπορεῖς νὰ κρατήσεις αὐτὴν τὴ θλίψη; Μπορῶ. Θὰ σοῦ δώσω χάρισμα. Δὲν μπορεῖς; Κι αὐτὸ ποὺ σοῦ ᾽δωσα, θὰ τὸ ἀφαιρέσω. Ἐγὼ δὲν θέλω δειλοὺς ἀνθρώπους. Ὄχι ὅπως ἔστειλε ὁ Μωϋσῆς τοὺς κατασκόπους, λέει: «Ἑωράκαμεν υἱοὺς γιγάντων καὶ ἦμεν ἐνώπιον αὐτῶν ὡσεὶ ἀκρίδες» (Ἀριθμ. 13,34). Ἔτσι; Ναί, ἀλλὰ ποιὸς τὸ λέει αὐτό; Ποιὸς τὸ λέει; «Δειλὸς ἀποσταλεὶς εἰς ὑπακοήν, λέγει· λέων κατὰ τὴν ὁδὸν καὶ φονεῖς κατὰ τὰς πλατείας» (Παροιμ. 26,13). Δειλὸς ἄνθρωπος δὲν ἀξίζει τίποτες. Ἐνῶ τολμηρὸς πάντα βγαίνει νικητής. Βλέπεις;

Ἡ δικαιολογία δὲν εἶναι γραμμένη στὴ Γραφή. Οἱ ἅγιοι ὄχι μόνο δὲν δικαιολογοῦνται, ἀλλὰ ὑποφέρουν ἑκουσίως γιὰ τοὺς ἄλλους.

Πάτερ, ὄχι ἔτσι. Ἐσὺ νὰ διορθώσεις τὸν ἑαυτό σου, ὄχι νὰ περιμένεις τοὺς ἄλλους. Ἐσὺ νὰ σταθεῖς ἀπὸ κάτω, νὰ σὲ πατᾶν ὅλοι. Τότες εἶσαι ἐν τάξει. Εἰδάλλως...

Ἐσὺ νὰ ἁρματωθεῖς στὴν ὑπομονή. Ὁ δρόμος ὁ τοῦ Σταυροῦ αὐτὸς εἶναι.

Ὁ ἄνθρωπος, ὅσο καὶ σοφὸς νὰ εἶναι, νὰ συμβουλεύεται καὶ λιγάκι. Δὲν εἴμαστε ἐμεῖς θεοδίδακτοι. Οὔτε ὁ Θεὸς καὶ σύ· μπορεῖς νὰ πάρεις πληροφορίαν ἀπὸ τὸ Θεό; Δὲν εἴμαστε σ᾽ αὐτὴ τὴν κατάσταση. Ἄ, νὰ ρωτήσουμε καὶ κάναν ἄλλονε. Νὰ ρωτήσουμε, νὰ συμβουλευτοῦμε. Ἔ, δὲν ἔχεις κανέναν ἄνθρωπο καλύτερό σου;

Θὰ κάνεις ὑπομονὴ στὰ δικά σου τὰ πάθη, θὰ κάνεις καὶ στὰ δικά μου. Ἔτσι θὰ γίνεις ἅγιος.

ΓΕΡΩΝ ΕΦΡΑΙΜ ΚΑΤΟΥΝΑΚΙΩΤΗΣ